

til Munderingsvæsenet, men hvor disse overordentlige Udgifter ikke have fundet Sted, eller hvor de ikke have beløbet sig til den Høide, som man troede, at de vilde opnaae, og hvor de overordentligt bevilgede Summer, som ikke bleve brugte, istedetfor at gaae tilbage til Finantserne igjen, ere gaaede over til det overordentlige Depositum. Jeg erkjender iøvrigt fuldtvæl, at Ulsærød Klæde er meget godt, at Fabrikationen staaer, i Forhold til de ufuldkomne Maskiner, der anvendes, paa en meget god Fod: jeg erkjender, at saalange Armeen trængte til store Dyanta kraprødt Klæde, var der overveiende Grunde for at vedligeholde Ulsærød Klædefabrik, selv om den ikke er bleven drevet med Fordeel, og det er det, som jeg troer aldrig har været Tilfældet. Men fordi Fabrikationen af kraprødt Klæde er saa vanskelig og forudsætter en saadan Omhu fra Begyndelsen af for det raade Materiales Bearbejdelse, lader den sig vanskelig drive for privat Regning — det maatte idetmindste være i langt større Fabriker, end her findes i Landet, naar virkelig saameget kraprødt Klæde skulde kunne leveres, som Armeen trængte til. I Straffeanstalterne eller i andre offentlige Anstalter, hvor en saa forsigtig og omhyggelig Behandling af Ulden, der ved dette Klædes Tilvirkning er nødvendig, neppe er muligt at gennemføre, kunde endnu mindre concurreres med en Fabrik, der hovedsageligen var beregnet paa at levere saadant Klæde, hvorfor jeg i Forbigaaende skal bemærke, at af de betydelige Bestillinger af Klæde, som Militair-Staten fra 1844 har gjort til Straffeanstalterne og Fattigvæsenet, var det meget sjældent lykkedes disse Anstalter at levere godt kraprødt Klæde, eller idetmindste saa godt, hvad Gensfarvelighed angik, at det kunde antages. At iøvrigt dette Klæde ikke har været slet, kan sees deraf, at da Krigen udbrød, og da man troede, at Hovedsagen var, at Soldaten var varmt og godt paaklædt, uden at derfor de Fordringer opfyldtes, som man i Fredstid gjør til Uniformens Gensartethed med Hensyn til Farven, blev en stor Deel af det Klæde, som før var kasseret, antaget og brugt under Krigen.

Med Hensyn til min Paastand, at Ulsæ-

rød, selv efterat man, da den første Commission havde været nedsat, havde ladet foretage enkelte tilbidsvarende Forandringer i den hele Drift, ikke drives med Fordeel, men med Tab, muligens med Undtagelse af i de sidste Krigsaar, hvorfra jeg ikke kjender Regnskaberne, og med Hensyn til hvilke jeg gjerne vil indrømme, at denne Fabrik ligesaavel som andre Anstalter kan have arbejdet med megen Fordeel — skal jeg tillade mig at bemærke, at, da Commissionen i Maret 1844 nedlagde sin allerundverdantigste Forestilling og aflagde et Slags Regnskab for Aarene 1842—44, fremgik det deraf, at Fabrikken skulde have givet 28,908 Rbd. i Overskud, som vare blevne førte paa Bindens og Tabsconto, men det bemærkedes i selve Forestillingen, at Fabrikken ikke havde svaret Renter, ligesaa lidt i den Tid som i nogen anden, af en Capital af omtrent 220,000 Rbd., som var Fabrikkens Grundfond, og som skyldtes Finantserne, uagtet den havde, hvad den kaldte et Overskud hos Finantserne, som havde været med Rente og Rentens Rente i mange Aar indtil 1840, da de separate Fonde bleve inddragne. Der faldt derfor en allersvieste Resolution af 14 Nov. 1845, at Ulsærød skulde betale Renter for de nævnte 3 Aar, aarlig 8,100 Rbd., eller 24,300 Rbd. til Finantserne af sit Overskud, men nu viste det sig, at dette Overskud, som stod paa Bindens og Tabs-Conto, ikke var saaledes, at Betaling deraf kunde skee til Finantserne, men at det tildeels bestod i Varebeholdninger, tildeels i udestaaende Fordringer, saaledes at Finantserne hverken i Maret 1845 eller i Maret 1846 erholdt Noget paa de 24,300 Rbd. og heller ikke Renten af Grundfonden; men efter Regnskabet for Maret 1845 viste det sig ogsaa, at der for dette Aar blev affrevet som Tab paa Driften 8,696 Rbd.; det var altsaa et effektivt Tab ved Siden af, at Fabrikken heller ikke har svaret Renten af Grundfonden 220,000 Rbd., saa at den i Virkeligheden i dette Aar har havt et Tab næsten paa henved 17,000 Rbd. I Maret 1846 blev der affrevet et nyt Tab paa Driften, stort 2,502 Rbd., foruden at Finantserne heller ikke i dette Aar fik Renten af Grundfonden eller nogen Afbetaling efter Resolutionen af 1845. Først af et Rescript, der,